

Mina skolår

Alltid när man har börjat en ny klass får man frågan "ån vad stor clu har blivit, hur känns de ditt börja en ny klass då"

När de gällde ettan kunde man ju svara "jätterolig" för de va det ju verkligen, sjun kunde man säga "bra, men långa dagar" för de var det verkligen, busen kom inte hem förrän halv fem.

Första dagen i skolan var den mest spännande dagen i mitt liv, mamma och jag gick in i klassrummet som skulle bli vårt de närmaste året. På väggarna sat de teckningar som de föra ettorna hade gjort, alltså de som går i tracin nu, alltså våra förebilder.

Fröken som hete Cicci lutade sig mot kateden och slog ihop händerna och log.

- Välkommen! skrattade hon och log för hon var så glad att se nya ansikten. Hon ropade upp våra namn från ett papper som låg på en bänk.

- Veronica Johansson.

- ja, pep en röst från en flicka som var otroligt söt med kort blont hår och mörka ögon.

- Magnus Pettersson

- jag, sa Magnus, Magnus och jag hade varit vänner sedan då vi brukade härska i kuclrummet.

- Christian Pärsson.

- Jaja, sa en spänstig kille och log mot oss tjejer, han var jätte-söt, en riktig tjejtjusare tänkte jag.

- Stina Pettersson.

- aua, sa jag med darrande röst, nu var mitt namn sagt och det kändes bra.

- Jeanette Nilsson.

- Ja, sa en lång tjej med pottfrisyr och brett leende

- Fredrik Jonsson.

- umm, sa en kille och ryckte på huvudet för att få bort luggen ur ansiktet.

- Holger-Matsson.

- op, sa en väldigt gullig kille, jag kände igen honom han kommer från Bela och han brukade pussas med Maja i ringen på lekis.

De här minns jag såväl, jag kände att de här skulle bli mina vänner för livet, de var de här personerna jag skulle utvecklas med, och vi skulle hålla ihop. I sexan när vi åkte på klassresa till Gotland.

med vår jättebra lärare Pernilla. Hade vi otroligt kul och var sammansvetsade till en grupp som kunde göra varje stund till något roligt.

Hösten 2000 började vi sjua och våran klass skulle delas. Därför

- som det bara var tre tjejer i våran klass skulle någon få bli ensam tjej från Surahämmar.

- Jag och Veronika var bästa kompisar så Pernilla valde Jeanette och det kändes inte alls bra med sig fick hon Magnus och Fredrik. Men efter några månader i sjua kändes de OK. Vi hade nya vänner.

- Nu går vi sista terminen i 9:an och 9B är en jättebra klass där alla håller ihop, de känns som vi är bättre på det än 9A.

Nu håller vi på att spara till en klassresa och nästan alla vill komma iväg någonstans. Vi tänkte på Göteborg. Jag hoppas verkligen att vi kommer iväg någonstans och att resan blir lika kul som klassresan till Gotland i sexan.

Jag hade mina vänner från ettan,
och de hade varit vad jag ville de
skulle vara. Vi får se hur de blir
i höst när vi ska dela på oss igen....

Det kom och gick folk i vårcin
klass också. I femman kom en
tjej från Lindköping hon hette
Nina Göwajdo hon var en
tjej som gjorde de surt för vårcin
klass ibland. I femman kom
också Samuel Hansson han var
en busig kille och kunde charma
tjejerna efter ett år flyttade han
till Island, och Nina flyttade
till Günnebo. Slutet på sexan
kom Stockholmaren Jens in
och han finns ju ännu kvar..

Man lär sig, Man växer, Man utvecklas
örhört mycket under skolåren
man lär sig lika mycket om
livet som om gångetabellen.

Jag glömmе aldrig de speciella
lärarna, kärlekarna, pinsamma
stunder och nervösa prov.

Mitt i helvetet finns de glädjiga
och gemenskap, tur att vi har
varann, tack!